Jinsi Talluqat Aur Qwanin-e- Fitrat
(Telugu)

లైంగిక సంబంధాలు ప్రకృతి నియమాలు

మూలం

మౌలానా మౌదూదీ

అనువాదం

అబుల్ ఫౌజాన్

తెలుగు ఇస్లామిక్ పబ్లికేషన్స్ ట్రస్ట్
సందేశభవనం, లక్కడ్‌కోట్, ఛత్తాబజార్
హైదరాబాద్-500 002. ఫోన్: 24564583

Lyngika Sambandhalu- Prakruti Niyamalu
Jinsi Talluqat Aur Qwanin-e- Fitrat (Telugu)

TIP Series No. : **172**

Written by : Moulana Maududi

Translated by : Abul Fouzan

All Rights Reserved with Publishers

3rd Edition : September 2016

Copies : 1000

Price : **Rs.35**

ISBN : 81-88241-72-5

Published by : Telugu Islamic Publications Trust
Sandesha Bhavanam,
Lakkadkot, Chatta Bazar,
Hyderabad-500 002. India.
Phone: 24564583

Typeset by : Geeturai Graphics
Lakkadkot, Hyderabad-2.

Printed at : : Cosmic Printers
Lakkadkot, Hyderabad-2.

అనంత కరుణామయుడు అపార కృపాశీలుడు అయిన అల్లాహ్ పేరుతో

లైంగిక సంబంధాలు ప్రకృతి నియమాలు

ఇతర ప్రాణుల్లో, జీవజాలాల్లో ఉన్నట్లే, ప్రకృతి మానవుణ్ణి కూడా జంట (దంపతుల) రూపంలో సృష్టించింది. ఒకరి పట్ల ఇంకొకరు స్వాభావికంగానే ఆకర్షింపబడే రీతిలో ఆడ, మగ రూపంలో రూపొందించటం జరిగింది. అయితే ఇతర ప్రాణుల్లో, జంతువుల్లో ఈ వర్గ లేక లైంగిక విభజన, స్వాభావిక, సహజ ఆకర్షణలోని ముఖ్యఉద్దేశ్యం వాటి యొక్క ఉనికి లేక సంతానోత్పత్తి మాత్రమేనని అధ్యయనం వల్ల తేలింది. ఈ ప్రాణుల్లో వాటి ఉనికి, వారి జాతి నశించిపోకుండా ఉండేందుకై ఈ పరస్పర ఆకర్షణ అనే అంశాన్ని ఉంచటం జరిగింది. ఇది ఒక హద్దుకు, ఒక పరిమితికి లోబడి ఉండేటట్లు వారి స్వభావం మలచబడింది. అంటే వారిలో వ్యతిరేక లింగం పట్ల గల ఆకర్షణ, ప్రేమ, వాత్సల్యం సంతానోత్పత్తి వరకే పరిమితమై ఉంటుంది. కాని మానవుల్లో మాత్రం వ్యతిరేక లింగం పట్ల ఈ మొగ్గు, ఆపేక్ష అపరిమితమైనది, హద్దులు లేనిది. మిగిలిన జీవరాసులన్నిటి కంటే అధిక మోతాదులో ఉంది. సమయం, ఋతువు, కాలంతో ఇది పరిమితం చేయబడలేదు. అంతేకాదు ఫలానా పరిమితి దాటకూడదనే నియమం అతని స్వభావంలో ఎక్కడా కనబడదు. స్త్రీ పురుషులిద్దరూ పరస్పరం శాశ్వితమైన ఆకర్షణ కలిగి ఉంటారు. వీరిద్దరిలో ఒకరిపట్ల వేరొకరు ఆకర్షింపబడే, సమ్మోహితమయ్యే, విలీనమయ్యే లైంగిక ఆకర్షణకు సంబంధించిన అపరిమితమైన కారణాలను సమకూర్చటం జరిగింది. వారి హృదయాల్లో వ్యతిరేక లింగం పట్ల ప్రేమ, వాత్సల్యం, వ్యామోహాల అపరిమితమైన శక్తినుంచటం జరిగింది. వారి శరీర నిర్మాణంలో,

అవయవాల కూర్పుల్లో, రంగు రూపంలో, అంతెందుకు ఒక్కొక్క కదలికలో వ్యతిరేక లింగాన్ని ఆకర్షించుకునే గొప్పశక్తిని నింపటం జరిగింది. వారి మంద హాసంలో, వారి గొంతులో వారి కదలికల్లో, వారి అందచందాల్లో, వారి ఒక్కొక్క లక్షణంలో వ్యతిరేక వర్గాన్ని తమ వైపు లాక్కునే శక్తిసామర్థ్యాలను నూరి పోయటం జరిగింది. ఇదేకాక బాహ్య ప్రపంచంలో కూడా వీరు పరస్పరం ఆకర్షించుకొనబడేందుకు లెక్కలేనన్ని కారణాలను, సన్నివేశాలను సమకూర్చటం జరిగింది. గాలి వీయటంలో నీటి ప్రవాహంలో, గడ్డి పచ్చ దనంలో, పుష్పాల సువాసనల్లో, పక్షుల కిలకిల రావంలో, ఆకాశంలో ఏర్పడే మేఘాల్లో, చల్లని రాత్రుల్లో, ఒక్కటేమిటి ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే, ప్రకృతిలోని ప్రతి సౌందర్యం, ప్రతి ఆకర్షణ, ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో ఈ లైంగిక ఆకర్షణకు, మోహానికి కారణభూతమవుతుందనటంలో ఏమాత్రం సందేహం లేదు.

ఇదేకాక మానవ శరీర నిర్మాణంపై దృష్టిసారిస్తే, మనకు కనబడే విషయం ఏమిటంటే లైంగికశక్తికి సంబంధించిన గొప్ప పెన్నిధి అతనిలో నింపటం జరిగింది. అయితే ఇదే శక్తి ఏకకాలంలో అతని లైంగికశక్తి గానే కాక, కార్యాచరణశక్తిగా, జీవన ప్రదాయినిగా కూడా పనిచేస్తుంది. ఏ గ్రంధులు (Glands) అయితే అతని అవయవాలకు జీవకణాలను (Harmones)ను ఉత్పత్తి చేస్తాయో, అతనిలో శక్తి, చురుకుదనం, వివేకం, ఆచరణకు దోహదపడతాయో, వాటికే లైంగిక సంభోగశక్తిని ఉత్పత్తిచేసే బాధ్యత కూడా అప్పగించటం జరిగింది. ఈ శక్తికి కార్యరూపం దాల్చటానికి కావలసిన ప్రేరణను కూడా అవే జన్మనిస్తాయి. కామానికి పురిగొలిపే లేక దానికి దోహదపడే సర్వకారణాలను అనగా రంగు రూపం, శోభ, శృంగారములకు సంబంధించిన విషయాలన్నిటి ద్వారా ఈ శక్తిని ప్రభావితం చేయడం కూడా ఈ గ్రంధుల (Glands) విధుల్లో చేరి ఉంది. అంతేకాక పైవాటి ద్వారా ప్రభావితమయ్యే కళ్ళు, చెవులు, ముక్కు- ఇంకా జ్ఞానేంద్రియాలన్నింటిని, అంతేకాక ఊహల్లో, ఆలోచనల్లో సైతం ఈ లైంగిక శక్తిపై ప్రభావం వేసే గుణాన్ని ఉత్పత్తి చేసే బాధ్యత కూడా ఈ గ్రంధులకే అప్పగించటం జరిగింది.

మానవుని మానసిక శక్తుల్లో కూడా ప్రకృతి నింపిన ఈ ప్రత్యేకశక్తి మనకు కనబడుతుంది. అతని మనోమస్తిష్కాల్లో ప్రేరణ కల్పించే శక్తుల సంబంధాలన్ని కేవలం రెండే రెండు విషయాలపై కేంద్రీకృతమయి ఉంటాయి. మొదటిది మనిషి తన ఉనికిని కాపాడుకోవటానికి, తన స్వప్రయోజనానికి, స్వీయసేవకు పురిగొల్పుతుంది. రెండవది వ్యతిరేక లింగంతో సంబంధానికి వివశున్ని చేస్తుంది. మానవుని కార్యాచరణ శక్తులు తమ సంపూర్ణ సామర్థ్యంతో పనిచేసే యవ్వనదశలో ఈ రెండవ వాంఛ- అనగా వ్యతిరేక లింగంతో సంబంధం ఎంత ప్రబలంగా ఉంటుందంటే, కొన్ని సందర్భాల్లో అది మొదటి వాంఛను- అనగా స్వప్రయోజనం, స్వీయరక్షణను కూడా నొక్కేస్తుంది. దీని ఫలితంగా మానవుడు ఎంత వివశుడై పోతాడంటే, అతడు తన ప్రాణాన్ని తన చేతులతో సమర్పించు కోవటానికీ, తెలిసితెలిసీ తనను తాను అంతం చేసుకోవటానికి సైతం సిద్ధపడతాడు.

సమాజ నిర్మాణంలో లైంగికాకర్షణ ప్రభావం

ఇదంతా దేనికొరకు? మానవజాతి ఉనికిని కాపాడటానికా? కాదు. చేపలు, మేకలు ఇంకా ఇలాంటి జాతుల ఉనికిని కాపాడినంతగా, మానవజాతి ఉనికిని కాపాడటానికి ఇంతటి లైంగిక ఆకర్షణ అవసరం లేదు. ఈ జాతులన్నింటిలోకన్నా మానవజాతిలో అధిక లైంగికాకర్షణ ఉంచటానికి ప్రకృతి ఉద్దేశమేమిటి? ఈ ఆకర్షణకు లోనవటానికి అందరిలోకన్నా అత్యధిక అవకాశాలను, కారణాలను సమకూర్చటం ఎందుకు? ఇది మానవుని తృప్తి, సుఖం, రుచి, ఆహ్లాదం కొరకా? ఇది కూడా కాదు. ప్రకృతి ఎక్కడ కూడా రుచిని, తృప్తిని ప్రధానుద్దేశంగా, అసలు కారణంగా ఏర్పాటు చేయలేదు. అదొక గొప్ప ఉద్దేశాన్ని నెరవేర్చటానికి మానవులకు, పశువులకు వివశుల్ని చేసే ఉద్దేశంతో ఈ తృప్తిని, ఈ సుఖాన్ని కేవలం ఒక రుచిగా, ఒక ఎరగా మాత్రమే ఏర్పాటు చేసింది. ఎందుకంటే ఈ లైంగిక సంబంధాన్ని పరాయి కార్యంగా, ఇతరుల సేవగా భావించకుండా, స్వీయకార్యంగా, తనకు అత్యంత సుఖానిచ్చే కార్యంగా భావించటానికి మాత్రమే ఈ రుచిని జోడించింది.

ఇకిప్పుడు ఆలోచించండి. దీనికి సంబంధించి ప్రకృతి ముందున్న ముఖ్యఉద్దేశ్యం, ప్రధానకారణం ఏమై ఉంటుంది? మీరెంత గాఢంగా, సుదీర్ఘంగా ఆలోచిస్తే మీకు అర్థమయ్యేదేమంటే ప్రకృతి ఇతర ప్రాణులన్నిటి కన్నా మానవజాతిని సంస్కారవంతునిగా, సంఘజీవిగా మార్చటానికే చేసిన ఏర్పాటని ఒప్పుకోకుండా ఉండలేరు.

అందుకనే మానవుని మనోమస్తిష్కాల్లో లైంగిక ప్రేమ, ఆకర్షణను నింపటం జరిగింది. దీని ఉద్దేశం కేవలం శారీరక సంబంధం లేక సంభోగం ఎంతమాత్రం కాదు. దీనికి బదులు అదొక శాశ్విత సహచర్యం, హృదయపూర్వక సంబంధం మరియు అధ్యాత్మిక అనురాగాన్ని కోరుతుంది.

అందుకొరకే మానవునిలో లైంగికాకర్షణ, వాస్తవంలో అతనిలో ఉండబడిన లైంగిక సంభోగశక్తి కన్నా ఎన్నో రెట్లు అత్యధిక మోతాదులో ఉంచటం జరిగింది. అతనిలో ఉంచబడిన లైంగికార్షణ, లైంగిక కోరికను అదే నిష్పత్తిలో, కాదు కాదు పదవ నిష్పత్తిలో కూడా అతను లైంగిక సంభోగంలో గడిపితే అతని ఆరోగ్యం నాశనమైపోతుంది. సహజ వయస్సుకు చేరకముందే అతని శారీరక శక్తులు నశించిపోతాయి. ఈ విషయం వల్ల తేటతెల్ల మయ్యేదే మంటే మానవునిలో లైంగికార్షణ ఇతర జీవుల్లో కన్నా అధిక మోతాదులో ఉంచటం జరిగిందంటే, దాని అర్థం- ఇతర జంతువులకన్నా మనిషి అత్యధిక సార్లు సంభోగించటం అనేది ఎంతమాత్రం కాదు. దానికి బదులు స్త్రీపురుషుడు పరస్పరం కలిసి ఉండేటట్లు చేయుటం, వారి పరస్పర సంబంధంలో స్థిరత్వాన్ని, శాశ్వితను నెలకొల్పటమే దీని ముఖ్యఉద్దేశమని రూఢీ అవుతుంది.

దీనికోసమే స్త్రీలల్లో లైంగికార్షణ, లైంగిక కోరికతోపాటు సిగ్గు, బిడియం, తప్పించుకోవటం, పారిపోవటం, ఆపుకోవటం లాంటి గుణాల నుంచటం జరిగింది. ఇవి దాదాపుగా ప్రతి స్త్రీలో ఉంటాయి. ఈ ఆగిపోవటం, తప్పుకోవటం, దూరముండటమనే గుణాలు ఇతర జంతువుల ఆడ జాతుల్లో కూడా ఉంటాయి. కాని మానవ స్త్రీజాతిలో ఇది అత్యధిక పరిమాణంలో,

అత్యధిక మోతాదుల్లో ఉంటాయి. ఇంకా దీనికి సిగ్గు, బిడియాల్ని జోడించి ఈ గుణాన్ని ద్విగుణీకృతం చేయటం జరిగింది. దీని ద్వారా కూడా మానవునిలో ఉంచబడిన లైంగికాకర్షణ ముఖ్య ఉద్దేశం ఒక శాశ్విత సంబంధం కొరకే తప్ప ప్రతి లైంగి కాకర్షణ, లైంగిక సంభోగం కొరకు కాదనేది విశదమవుతోంది.

అంతేకాదు, మానవ శిశువు మిగిలిన జంతువుల పిల్లలన్నిటిలోకెల్లా అతి బలహీనంగాను, అత్యధికంగా ఇతరులపై ఆధారపడే విధంగాను పుట్టించడం జరిగింది. జంతువుల పిల్లలకన్నా, మానవ శిశువు ఎన్నో సంవత్సరాల వరకు తల్లిదండ్రుల సంరక్షణ మరియు తర్ఫీదుపై ఆధారపడి ఉంటుంది. తనను తాను సంభాళించుకోవటానికి, తన సహాయం తాను చేసుకొనే యోగ్యత వచ్చేవరకు ఆ శిశువుకు ఎన్నో సంవత్సరాలు పడతాయి. దీనిద్వారా కూడా స్త్రీపురుష కలయిక కేవలం లైంగిక సంబంధం వరకే పరిమితం కాదని, ఈ లైంగిక సంబంధ ఫలితాన్ని ఇరువురూ పరస్పర సహాయ సహకారాలతో నెరవేర్చక తప్పదని రుజువవుతుంది.

దీనికోసమే మానవుల హృదయాల్లో సంతాన ప్రేమ, ఇతర జంతువుల కన్నా అత్యధిక రెట్లు ఎక్కువగా ఉంచటం జరిగింది. పశువులు తమ సంతానాన్ని స్వల్పకాలమే పోషించిన తరువాత వాటినుండి దూరమైపోతాయి. ఆ తరువాత వాటిలో ఎలాంటి సంబంధముండదు. అంతేకాక ఒకరినొకరు గుర్తుంచుకోరు కూడా. దీనికి బదులు మానవుడు తన సంతానపు బాల్యావస్థ పోషణ వరకే కాకుండా ఆ తరువాత కూడా సంతాన ప్రేమలో చిక్కుకొని పోతాడు. అంతేకాదు, ఈ ప్రేమ, వాత్సల్యం, సంతానపు సంతానం వరకు కూడా ప్రాకుతూ పోతుంది. మానవునిలో తన సంతానం పట్ల గల ఈ ప్రేమ అతన్ని ఎంతగా వివశున్ని చేస్తుందంటే, మానవుడు తన స్వంతం కొరకు దేన్నైతే కోరుతాడో అంతకన్నా మిన్నది, అంతకన్నా అధికం తన సంతానం కోసం కోరుకుంటాడు. అతని హృదయ కుహరాల్లో నుండి వెలువడే కోరిక ఏమిటంటే,

తనకు అవకాశం లభించినంత వరకు తన సంతానం కోసం శ్రేష్టమైన, తాననుభవించిన దానికన్నా మిన్నదైన జీవిత సౌఖ్యం సమకూర్చాలని కోరు కుంటాడు. తను కష్టపడి తన జీవితంలో సంపాదించినదంతా తన సంతానం కోసం విడిచిపోతాడు. మానవ హృదయంలో సంతానం పట్ల ఇంత విపరీత మైన ప్రేమ సృజించిన ప్రకృతి కోరేదేమిటంటే, స్త్రీ పురుష లైంగికాకర్షణను ఒక శాశ్విత బంధంగా, అవిచ్ఛిన్న కలయికగా మార్చటం, ఈ శాశ్విత బంధాన్ని ఒక కుటుంబ నిర్మాణం కోసం వినియోగించటం, ఆ తరువాత ఈ రక్త సంబంధాల ప్రేమ అనేక కుటుంబాలను కలుపుతూ, ఒకరి ప్రేమలో ఇంకొకరిని బందిస్తూ, ఈ ప్రేమికుల శ్రేయోభిలాషుల మధ్య, మానవ సంతతి పురోగమిస్తూ, పరస్పర సహాయ సహకారాలతో ఒక సమాజాన్ని, ఒక సంస్కృతిని ఉనికిలోకి తేవటం ప్రకృతి ప్రధాన లక్ష్యం.

సమాజ ప్రాథమిక సమస్య

పై వివరాల ద్వారా తేలేదేమంటే మానవ శరీరంలోని ఒక్కొక్క కణంలో, మానవ మస్తిష్కాల్లో నింపబడిన ఈ లైంగిక ఆకర్షణ, ఈ ఆకర్షణను ద్విగుణీ కృతం చేయటానికి విశ్వంలోని అడుగడుగున ఎన్నో కారణాలను, సాధనాలను సమకూర్చటం జరిగిందో, దీని ముఖ్య ఉద్దేశ్యం మానవుని ఒంటరితనాన్ని, సామాజిక వ్యవస్థ వైపుకు మరలించటం. ప్రకృతి ఈ ఆకర్షణను మానవ సంస్కృతికి మానవ సమాజ నిర్మాణానికి ప్రథమ మరియు ముఖ్య ఉద్దేశంగా నిర్ధేశించింది. ఈ ఆకర్షణ, ఈ మోహం ద్వారానే మానవజాతిలోని ఈ రెండు లైంగికవర్గాల్లో పరస్పర సంబంధం ఏర్పడుతుంది. ఈ సంబంధమే మానవ సామాజిక జీవితానికి (Social Life) ప్రారంభంగా మారుతుంది.

ఈ విషయం రూఢీ అయిపోయింది కనుక ఇక స్త్రీపురుష సంబంధం వాస్తవంలో సమాజానికి సంబంధించిన ప్రాథమిక సమస్య అనేది కూడా దానంతటదే తేటతెల్లమవుతోంది. ఈ సమస్య యొక్క సరియైన, వాస్తవ మైన ప్రకృతి సహజమైన పరిష్కారంపైనే సమాజం యొక్క మంచి చెడు, మేలు లేక కీడు, సుస్థిరత లేక బలహీనతలు ఆధారపడి ఉంటాయి. మానవ

జాతి లోని ఈ రెండు లైంగిక వర్గాల సంబంధాల్లో ఒకటి పశువుల్లాంటి (మృగ) సంబంధం (వేరే మాటల్లో చెప్పాలంటే లైంగిక సంబంధం లేక లైంగిక వాంఛ) దీని ఉద్దేశం ఈ జాతి మనుగడను కాపాడటం తప్ప వేరేదికాదు. రెండవది మానవ సంబంధం. దీనిఉద్దేశం ఏమిటంటే ఇరువురు కలిసి ఉమ్మడి ఉద్దేశం కోసం, తమ తమ శక్తిసామర్థ్యాలను, తమ సహజ యోగ్యతలను దీనికి వినియోగించాలి. ఈ పరస్పర సహకారం కోసం వారిలో ఉంచబడిన ఈ లైంగిక ఆకర్షణ లేక ప్రేమ ఒక కేంద్రబిందువుగా పనిచేస్తుంది. ఈ జంతు పరమైన మరియు మానవపరమైన రెండు అంశాలు కలిసి, వారితో ఏక కాలంలో సమాజ నిర్వహణ బాధ్యతతోపాటే సమాజ వికాసం కోసం, సమాజ మనుగడ కోసం కొంగొత్త కార్యకర్తలను సమకూర్చే విధిని కూడా పూర్తి చేయి స్తాయి. పై రెండు అంశాలు అనగా పాశవిక మరియు మానవీయ అంశాల కలయిక సమతుల్యంగా, సమయోచితంగా, లక్ష్యసాధన దిశగా, హెచ్చు తగ్గులు లేకుండా సాఫీగా సాగినప్పుడే సమాజం మనగలుగుతుంది, వికాసం పొందగలుగుతుంది.

శ్రేష్టసమాజ అవసరాలు

ఇక ఒకమంచి సమాజ నిర్మాణానికి స్త్రీ పురుష సంబంధాలు ఎలా ఉండాలి? అనే అంశంపై చర్చిద్దాం. స్త్రీ పురుష సంబంధాల్లోని పాశవిక మరియు మానవీయ సంబంధాలు సమతుల్యంగా, మధ్యస్థంగా ఎలా ఉండాలి? ఈ సంబంధాలు హద్దుదాటితే, అపరిమితమైతే, అసంతుల్యంగా మారిపోతే, మానవ సమాజంపై పడే వాటి దుష్ఫలితాలేమిటో, తద్వారా మానవ సమాజం ఏవిధంగా బలహీనమై, నిర్వీర్యమై చివరికి నాశనం వైపుకు ఎలా పయనిస్తుందో పరిశీలిద్దాం.

లైంగిక ఆకర్షణ పరిమితి

మొట్టమొదటి మరియు ప్రథమ సమస్య, ఈ లైంగిక ఆకర్షణను ఏవిధంగా పరిమితితో, కట్టడిలో ఉంచాలి? ప్రపంచ ప్రాణులందరిలోకన్నా

మానవజాతిలో ఈ లైంగిక ఆకర్షణ అత్యధిక మోతాదులో ఉందని మనం పైన తెలుసుకుంటూనే వచ్చాము. మానవ శరీరంలోనే లైంగికవాంఛను రేకెత్తించే శక్తులే అత్యధికంగా ఉన్నాయంటే, బయట విశాలమైన విశ్వంలో కూడా నలువైపులా ఈ లైంగిక ఆకర్షణకు పురిగొలిపే కారణాలు, సాధనాలు అనేకం ఉన్నాయి. ఈ లైంగిక ఆకర్షణకు ప్రకృతే విస్తృతమైన ఏర్పాట్లు చేసినప్పుడు మానవుడు కూడా ధ్యాస, తన సృజనాశక్తిని ఈ వైపు మరలించి, ఈ లైంగిక ఆకర్షణను పెంపొందించటానికి ద్విగుణీకృతమే కాదు, ఎన్నో రెట్లు పెంచటానికి ఈ లైంగికవాంఛను, ఈ దాహాన్ని పెంపొందించటమే కాక ఆ మితి మీరిన దాహాన్ని పూర్తిచేసుకోవటానికి ఎలాటి అడ్డంకులు, అవరోధాలు లేని సమాజ నిర్మాణానికి కృషి చేస్తుంటే, ఈ లైంగిక ఆకర్షణ లేక తృష్ణ తన హద్దుని, తన పరిమితిని అతిక్రమించి, పెడమార్గం పడుతుందనటంలో సందేహమేముంటుంది? మానవునిలోని ఈ మృగత్వం, మానవపరమైన అంశాన్ని పూర్తిగా స్వాధీనపరుచుకుంటుంది. తద్వారా మానవునిలోని మానవత్వమే కాదు, అతని సమాజాన్ని కూడా పూర్తిగా నాశనం చేసేస్తుంది.

లైంగిక సంబంధం, ఆ సంబంధంలోని ఒక్కొక్క అంశాన్ని ప్రకృతి ప్రీతి పాత్రంగా, అహ్లాదాన్ని కలిగించేదిగా చేసింది. అయితే ఈ ఆనందం, ఈ సుఖం, ప్రకృతి తన బృహత్తరమైన ఒక ఉద్దేశం అనగా సమాజ స్థాపన కోసం ఒక రుచిగా మాత్రమే ఏర్పాటు చేసిందని మనం పైన తెలుసుకొంటూ వచ్చాము. ఈ రుచినే, ఈ సుఖాన్నే సర్వస్వం అనుకోవటం, ఇందులోనే మనిషి రాత్రింబవళ్ళు గడపటం, దీనికోసమే అనేక సాధనాలను సృష్టించటం మానవ సమాజ వినాశనమే కాదు, ఖుద్దుగా మానవుని ఉనికికే ప్రమాదకారిగా మారవచ్చు, మారింది కూడాను. అనేక జాతులు దీనికి నిదర్శనంగా ఉన్నాయి. ఏ జాతులైతే ఈ పద్ధతిని, ఈ మార్గాన్ని అవలంబించాయో వాటి అవశేషాలను, వాటి చరిత్రను అధ్యయనం చేయండి. లైంగిక తృష్ణ వారిలో కట్టలు తెంచుకొని ప్రవహించసాగింది. వారి సాహిత్యం ఈ మృగతృష్ణతో నిండిఉండేది. వారి ఆలోచనలు, వారి కథానికలు, వారి కవిత్వం, వారి చిత్రాలు, వారి విగ్రహాలు, వారి ఆరాధనాలయాలు, వారి రాజప్రసాదాలు- ఒక్కటేమిటి ఎక్కడ చూసినా

ఈ లైంగికతృష్ణను రేకెత్తించే దృశ్యాలే కనబడతాయి. ఇవన్నీ కూడా ఈ లైంగిక ఉద్రేకతకు, లైంగిక తృష్ణకు దృష్టాంతాలు. ఇక ఇప్పుడు ఏ జాతులైతే ఈ వినాశం వైపుకు పయనిస్తున్నాయో వారి పరిస్థితుల్ని కూడా గమనించండి. వారు తమ లైంగిక తృష్ణను ఆర్ట్, కల్చర్, లిటరేచర్, అందం, శృంగారం- ఇలాంటి అందమైన ఎన్నిపేర్లు పెట్టుకున్నా వాస్తవం మారజాలదు. పేర్లు మారినంత మాత్రాన నిజం మారదు. సమాజంలో స్త్రీలకు స్త్రీలకన్నా పురుషుల సాంగత్యం, పురుషులకు పురుషులకన్నా స్త్రీల సాంగత్యం అత్యధికంగా తమ వైపుకు లాగటానికి కారణమేమిటి? స్త్రీ పురుషుల్లో తమ అందాన్ని ద్విగుణీ కృతం చేసుకోవాలని, తమలోని ఆకర్షణను పెంచుకోవటానికి రకరకాల అలంకరణలు చేసుకోవటానికి కారణభూతమేమిటి? స్త్రీ పురుషులు కలిసి ఉన్న ఉమ్మడి సొసైటీల్లో స్త్రీల అవయవాలు నగ్నపరచటానికి కారణ మేమిటి? ఏ కారణంగా స్త్రీ తన శరీరంలోని ఒక్కొక్క అవయవాన్ని అందరి ముందు ప్రదర్శిస్తున్నది? పురుషుల వైపునుండి ఇంకా, ఇంకా అనే ఫర్ మాయిషి దేనికోసం? నగ్న చిత్రాలు, నగ్న విగ్రహాలు, నగ్న నృత్యాలు అత్యధి కంగా ఎందుకు పాపులర్ అవుతున్నాయి? సినిమాల్లో ప్రేమ శృంగారరసభరిత సన్నివేశాలు, లైంగిక సంబంధాల సన్నివేశాలు చూపించనంతవరకు అవి ఎందుకు జనప్రియం కాలేకపోతున్నాయి?

ఇవీ ఇంకా ఇలాంటి అనేక విషయాలు లైంగిక తృష్ణను, కామాగ్నిని రేపేవి కాకుంటే ఇవి దేనికి ఉద్దేశింపబడినట్లు? ఏ సమాజంలోనైతే ఇంతటి విపరీతమైన లైంగిక తృష్ణ చోటుచేసుకుంటుందో, ఆ సమాజం పతనం కాక ఏమవుతుంది?

ఇలాంటి విపరీతమైన లైంగిక తృష్ణ, నిరంతర ఉద్రేకపూరిత వాతా వరణం పదేపదే పురిగొలిపే లైంగిక ఆకర్షణతో కూడిన సమాజంలో రాబోయే తరాలు బలహీనులుగా ఉండటం సహజమేకదా! శారీరక, మానసిక వికాసం కుంటుపడుతుంది. మనోమస్తిష్కాల శక్తులన్నీ చెల్లాచెదురైపోతాయి. ◆ వ్యభిచారం సర్వసాధారణమైపోతుంది.

◆ ఒక డాక్టర్ ఇలా వ్రాస్తున్నాడు. "యవ్వన ప్రారంభదశ అతి ముఖ్యమైన అనేక మార్పులతో కూడుకొని వుంటుంది. మనోమస్తిష్కాల్లోని శరీరంలోని అనేక చర్యల్లో, ఈ కాలంలో ఒక విప్లవాత్మకమైన స్థితి ఏర్పడు తుంది. ఇంకా అన్నిరకాలైన అభివృద్ధి, వికాసాలు ఏర్పడతాయి. ఒక మానవునికి ఈ కాలంలో సంభవించే సర్వమార్పులను భరించే శక్తి, వృద్ధీ వికాసాల కోసం అతనిలోని సర్వశక్తి అవసరమై ఉంటుంది. ఈ కారణంగానే వ్యాధులను ఎదుర్కొనే సహజశక్తి అంటే వ్యాధి నిరోధకశక్తి, ఈ కాలంలో అతనిలో బాగా తగ్గిపోతుంది. సామాన్య పురోగతి, అవయవాల్లో అభివృద్ధి, మానసిక, శారీరక మార్పులకు సంబంధించిన ఈ సుదీర్ఘచర్య బాలుని నుండి యువకునిగా మారే ఈ క్రియ ఎంతటి శ్రమ, అలసటతో కూడుకున్నదంటే, ఈ కాలంలో శరీర ఆరోగ్యం అత్యంతగా అలసట, ప్రయాసలకు లోనవుతుంది. ఈ కాలంలో అతనిపై అసహజమైన బరువును, ఒత్తిడిని వేయటం ఎంతమాత్రం సమంజసం కాదు. ప్రత్యేకించి లైంగిక సంబంధం, లైంగిక ఉద్రేకతలైతే అతనికి వినాశకరంగా పరిణమిస్తాయి.

జర్మనీకి చెందిన ఇంకొక ప్రఖ్యాత మానసిక శాస్త్రవేత్త ఇలా వ్రాస్తు న్నాడు. "లైంగిక అవయవాలు సంబంధం రుచి, ఉత్సాహాలతో కూడుకున్న అసామాన్యమైన ఉద్రేకాల (Sensations)తో ఉంటుంది. అందుకని ఈ అవయవాలు మన మానసికశక్తుల్లోని ఒక పెద్దబాగాన్ని తమ వైపుకు ఆకర్షించుకోవటానికి లేక వేరొక విధంగా చెప్పాలంటే దోపిడీకి పాల్పడటానికి సదా సర్వసన్నద్ధంగా ఉంటాయి. వీటికే కనుక అవకాశమిస్తే అవి మానవున్ని సాంఘిక బాధ్యతనుండి మళ్ళించి, వ్యక్తిగత కామపిపాసలో ముంచివేస్తాయి. మానవ అవయవాల్లో వాటికి లభించి ఉన్న ఈ శక్తివంతమైన స్థానం, మాన వుని లైంగిక జీవితాన్ని, ఏ కొద్దిపాటి ఏమరుపాటు జరిగినా మితంనుండి అపరి మితం వైపుకు, మేలునుండి కీడువైపుకు లాక్కెళ్ళుతుంది. ఈ ప్రమాదాన్ని ఆపటమే విద్యయొక్క ప్రథమ లక్ష్యం కావాలి. సుఖవ్యాధులు, లైంగిక వ్యాధులు సర్వత్రా వ్యాపించిపోతాయి. గర్భనిరోధం, గర్భవిచ్ఛిన్నం, శిశు

హత్యలాంటి ఉద్యమాలు ఉనికిలోకి వస్తాయి. స్త్రీపురుషులు పశువుల్లాగా విచ్చలవిడిగా కలుస్తుంటారు. ఇంకా మానవుల్లో ఉంచిన ఈ అత్యధిక లైంగిక ఆకర్షణ మూలంగా, వారు ప్రకృతి ఉద్ధేశాన్ని నెరవేర్చకపోవటమే కాకుండా పశువులకన్నా హీనస్థాయికి దిగజారిపోతారు. పశువులు ఒక కాలాన్ని, ఒక ఋతువును ఎంచుకుంటాయి. కాని వీరు అంతకన్నా దిగజారిపోతారు. చివరికి గొర్రెలు, కోతుల కన్నా వీరు హీనమైపోతారు. ఇలాంటి విపరీతమైన మృగత్వం ఫలితంగా మానవ నభ్యతా సంస్కృతులే కాదు, ఖుద్దుగా మానవత్వమే నాశనమైపోతుంది. ఎవరైతే ఇలాంటి నైతిక రుగ్మతల్లో కూరుకుపోతారో, వారు ఎలాంటి నైతిక పతనానికి గురవుతారంటే అక్కడినుండి తిరిగి లేవటం వారికి సాధ్యపడే విషయం కాదు.

ఇక లైంగిక సంబంధాలంటేనే చీదరించుకునే సమాజ ఫలితం కూడా ఇలాగే బయల్పడుతుంది. లైంగిక ఆకర్షణ హద్దులు అతిక్రమిస్తే ఏ పరిణామాలు ఏర్పడతాయో అదేవిధంగా ఈ సంబంధాలను, ఆకర్షణను అత్యధికంగా తొక్కిపెట్టి, చితక గొట్టినా అవే దుష్ఫలితాలు ఏర్పడతాయి. ఏ జీవన వ్యవస్థ లేక సమాజం మానవున్ని సన్యాసము, బ్రహ్మచర్యం వైపుకు తీసుకు వెళ్ళాలని కోరుతుందో, వాస్తవంలో అది ప్రకృతితో పోరాడదలుస్తుంది. అయితే ప్రకృతి ఎప్పుడూ అపజయమెరుగదు. అంతేకాదు, ఎదురీదే వాన్ని నాశనం చేసిగాని విడిచిపెట్టదు. సిసలైన బ్రహ్మచర్య సిద్ధాంతమైతే ఒక సమాజానికి, ఒక సంస్కృతికి పునాది లేక ఆయువుపట్టు కాజాలదనేది అందరికీ తెలిసిన విషయం. ఎందుకంటే సిసలైన బ్రహ్మచర్యం పాటిస్తే ఒక సమాజం, ఒక నంస్కృతి అసలు ఉనికిలోకే రాదు. కనుక బ్రహ్మచర్య సిద్ధాంతాలను మనసుల్లో ధృడంగా నాటి మానవ సమాజంలో లైంగిక సంబంధాల పట్ల ఒక విధమైన వ్యతిరేకతను రేకెత్తించవచ్చును. తద్వారా సమాజంలో లైంగిక సంబంధాన్ని ఒక నీచమైన, అసహ్యామైన, జుగుప్సాకరమైన సంబంధంగా చూసే వాతావరణాన్ని నెలకొల్పవచ్చును. దీన్నుండి దూరముండటాన్ని నైతికోన్నతికి సూచనగా భావించటం, సాధ్య మైనన్ని విధాల ఈ సంబంధాన్ని, ఈ ఆకర్షణను

తొక్కివేయటం. అయితే ఈ లైంగిక ఆకర్షణ చితికిపోవటమనేది మానవ త్వానికే తీరనిలోటు. అది తానొంటరిగా చితికిపోదు. తనతోపాటుగా మానవు ల్లోని తెలివితేటల్ని, కార్యాచరణశక్తిని, ఉద్దేశ సంకల్పాలను, శక్తిసామర్థ్యా లను, ధైర్యస్థైర్యాలను, సర్వాన్ని తీసుకొని గాని మరీ చితికిపోదు. ఇది నశించిపోవటం వల్ల మానవునిలోని సర్వశక్తులు మొద్దుబారిపోతాయి. అతని రక్తం చల్లబడి, గడ్డకట్టిపోతుంది. అతనిలో పురోగమించే యోగ్యత నశించి పోతుంది. ఎందుకంటే మానవునికి ప్రేరణనిచ్చే గొప్పశక్తి ఈ లైంగిక శక్తియే.

అందుకని లైంగిక సంబంధాల్లో ఎలాంటి హెచ్చుతగ్గులకు తావీయ కుండా మధ్యస్త మార్గంలో, సమతుల్యంతో, ఒక సముచిత నిబంధనతో దీన్ని నియంత్రించటం (Regulate) ఒక మంచి సమాజపు ప్రథమ కర్తవ్యం. మానవుడు స్వయంగా తన ఉద్దేశ్యం తన కృషితో, తన మితిమీరిన కాంక్షకోసం, అసహజమైన (Abnormal)రీతిలో ఈ లైంగిక ఆకర్షణను పురిగొల్పుతాడో, ఆ సాధనాలన్నిటిని ఒకవైపు ఆపేస్తూనే, వేరొకవైపు సహజమైన (Normal) ప్రకృతి సిద్ధమైన తృప్తిని, సమ్మతిని కలిగించే ప్రకృతి ఆకాంక్ష మేరకు దీనికి ద్వారాలు తెరువాలి.

కుటుంబ నిర్మాణం

ఇకిప్పుడు ఒక ప్రశ్న జనిస్తుంది. అదేమిటంటే అసలు ప్రకృతి ఉద్దేశ మేమిటి? ఈ విషయంలో మనల్ని అజ్ఞానంలో విడిచిపెట్టటం జరిగిందా? కళ్ళు మూసుకొని దేనిమీద చేయిపడితే అదే నిజమనుకొని అదే ప్రకృతి ఉద్దేశమని భావించాలా? లేక ప్రకృతి సిద్ధాంతాలపై దృష్టిని సారిస్తే, మనం ప్రకృతి ఉద్దేశాన్ని తెలుసుకోగలమా? చాలామంది బహుశ మొదటి విషయాన్నే అవలంభిస్తారేమో! ఎందుకంటే వారు ప్రకృతి సిద్ధాంతాలపై దృష్టిని సారించ కుండానే తమకు నచ్చినది ఏదైనాసరే దాన్ని ప్రకృతి ఉద్దేశంగా పేర్కొంటారు. అయితే ఒక అన్వేషి వాస్తవమేమిటో తెలుసుకోవటానికి బయలు దేరుతాడో, కొన్ని అడుగులు వేయగానే ఖుద్దుగా ప్రకృతే తానేమీ కోరుతున్నాడో వేలెత్తి చూపినట్లుగా వాస్తవం ప్రకృతి ఉద్దేశం అతని కంటపడుతుంది.

ఇతర పశుపక్షాదుల మాదిరిగానే మానవజాతిని కూడా ఆడ మగ అనే రెండు లైంగిక వర్గాల్లో పుట్టించి, వారిలో లైంగిక ఆకర్షణను ఉంచి, తద్వారా వారి సంతతి ఉనికిని కాపాడాలనేది ప్రకృతి ఉద్దేశమనేది అవలీలగా అర్థ మయ్యే విషయం. కాని మానవజాతితో, ప్రకృతి కేవలం మానవ ఉనికి మాత్రమే కోరటంలేదు. అంతకుమించి ఇంకొన్ని ఉద్దేశాలున్నాయి ప్రకృతికి. మానవ జాతితో ప్రకృతి కోరేదేమిటి? ఆ కోరికల ప్రత్యేకత ఏమిటో కూడా మనకు అర్థం కానివి కావు.

ప్రప్రథమంగా మనకు కనబడేది మానవ శిశువు బలహీనత. అన్ని జంతువుల పిల్లలకన్నా మానవ శిశువు తన పోషణ, సంరక్షణ కోసం ఎంతోకాలం, ఎంతో శ్రద్ధ, మరెంతో బలిదానాన్ని కోరుతాడు. అతన్ని కేవలం ఒక జంతు పరంగా చూసినా కూడా తన జంతుపరమైన అవసరాలు అనగా ఆహార సేకరణ, స్వీయరక్షణలాంటి కనీస అవసరాలు తీర్చుకునే స్థోమత వచ్చేవరకు ఎన్నో సంవత్సరాలు పడతాయి. అంతేకాదు, ప్రారంభంలోని రెండు మూడు సంవత్సరాలైతే అతనెంతగా నిస్సహాయుడై ఉంటాడంటే, తల్లియొక్క నిరంతర పర్యవేక్షణ లేనిది అసలతను బ్రతకజాలడు.

మానవుడు అనాగరిక, అజ్ఞానకాలపు ప్రారంభదశలో ఉన్నా కూడా, అతడు కేవలం పశువు కాదని మనం గుర్తించకతప్పదు. ఏదో ఒక రకమైన సాంఘికత్వం అతని జీవితానికి అనివార్యం. ఈ సామాజికత వల్ల సహజసిద్ధ మైన సంతానపాలన పోషణ ఆవశ్యకతకు సంబంధించి అనివార్యమైన ఇంకా రెండు ఆవశ్యకతలు పెరిగిపోతాయి. ఒకటి ఆ శిశువు పాలన పోషణలో నిమగ్నమైన వ్యక్తికి ఆ సంఘం లేక ఆ సమాజం తనకు సాధ్యమైనన్ని సహాయ సహకారాలు అందించాలి. రెండవది, ఆ శిశువుకు ఎలాంటి సంస్కారమివ్వా లంటే, ఏ సంఘంలో లేక సమాజంలో అతను కళ్ళు తెరిచాడో, ఏ సమాజమైతే అతన్ని పాలించి, పోషించి తర్ఫీదునిచ్చిందో, ఆ సమాజ మనుగడ కోసం, ఆ సమాజమనబడే ఫ్యాక్టరీని నడపటానికి పాత కార్మికుల స్థానాన్ని అతను పూరించటానికి సంసిద్ధుడై ఉండాలి.

ఒక సమాజ సంస్కృతి ఎంత ఉన్నతమవుతుందో, పురోగవృద్ధి చెందు తుందో, ఈ రెండు ఆవశ్యకతలు కూడా అంతే బరువైనవిగా బాధ్యతాయుత మైనవిగా మారుతూపోతాయి. ఒకవైపు సంతానపాలన పోషణ కోసం అనివార్య మైన అవసరాలు, సాధనాలు పెరుగుతూ పోతాయి. రెండవవైపు సమాజం తనకోసం, తనఉనికి కోసం, తన హోదాను, తన అంతస్తును అనుసరించి మంచి కార్యకర్తల్ని విద్యాసంస్కారాలు కలిగిన కార్యకర్తల్ని కోరుతుంటుంది. అంతేకాదు, తన వృద్ధివికాసం కోసం తనకు శ్రేష్టత ప్రసాదించటం కోసం, ప్రతి కొత్తతరం వెనుకటి తరం కన్నా శ్రేష్టమైనదిగా తేవాలని కోరుకుంటుంది. వేరే మాటల్లో చెప్పాలంటే, ప్రతి శిశువును పోషించే సంరక్షకుడు, ఆ శిశువును తనకన్నా ఉన్నతునిగా, శ్రేష్ఠునిగా రూపొందించాలి. అత్యంత కఠోరమైన బలిదానం- అంటే తనకు తాను కష్టనష్టాలకు గురిచేసి కూడా స్వీయ సుఖ సంతోషాలను త్యజించి కూడా- తన సంరక్షణలో ఉన్న శిశువును తనకంటే మేలైన కార్యకర్తగా రూపొందించి సమాజానికి అందించాలి.

ఇది మానవ నైజం కోరే కోరికలు. ఈ కోరికలకు ప్రథమ సంబోధి స్త్రీ. మగవాడు ఒక్క క్షణం కోసం ఒక స్త్రీతో కలిసి, ఆ తరువాత శాశ్వితంగా ఆ స్త్రీతో ఆ కలయిక బాధ్యతతో దూరమై పోగలడు. కాని ఆ కలయిక వల్ల ఏర్పడే ప్రకృతి ఫలం, ఒక స్త్రీని ఎన్నో సంవత్సరాల వరకు ఇంకా చెప్పాలంటే జీవితాంతం వరకు విడిచిపెట్టదు. గర్భం దాల్చిన తరువాత కనీసం ఐదారు సంవత్సరాల వరకు ఈ 'ఫలం లేక ఫలితం' ఆమెను ఏవిధంగానూ విడిచి పెట్టదు. ఇక సామాజిక బాధ్యతలను నెరవేర్చాలంటే, ఇంకా పదిహేను సంవత్సరాల వరకు ఈ బరువును మోస్తూనే ఉండాలి. ఒక్క క్షణం కోసం మగవాని సాంగత్య రుచిని చూసిన స్త్రీ, దాని ఫలితభారాన్ని పదిహేను సంవత్స రాల వరకు మోస్తూపోవాలా? సంయుక్తంగా నిర్వహించిన ఒక కార్య ఫలితాన్ని, బాధ్యతను, కేవలం ఒకే ఒక వ్యక్తి ఎలా స్వీకరిస్తాడు? అనేది ప్రశ్న. ఎంతవరకైతే ఒక స్త్రీకి, ఈ కార్యంలో పాలుపంచుకున్న వ్యక్తి యొక్క విశ్వాసం, నిజాయితీలపై నమ్మకం ఏర్పడదో, ఎంతవరకైతే తన బిడ్డపోషణ విషయంలో

సంపూర్ణ విశ్వాసం ఏర్పడదో, ఎంత వరకైతే ఆ స్త్రీకి స్వయంగా తన జీవిత అవసరాలు తీర్చే బాధ్యతనుండి దాదాపుగా విముక్తి కలగదో, ఆమె ఇంత బృహత్తర కార్యభారాన్ని మోయటానికి ఎందుకు అంగీకరిస్తుంది? ఒక స్త్రీకి సంరక్షకుడు, పోషకుడు (Protector, Provider) ఎవరూ లేనప్పుడు గర్భం దాల్చటం అనేది ఆమెకు ఒక దుర్ఘటన, ఒక ఆపద. ఇంకా చెప్పాలంటే ప్రమాదకర విషయం. అందుకని ఈ ప్రమాదం నుండి, ఈ దుర్ఘటన నుండి ఆమె తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నించటం సహజం. ఏకాకిగా, నిస్సహాయు రాలిగా, ఎన్నో సంవత్సరాల వరకు మోయవలసిన ఈ భారాన్ని ఆమె ఎలా స్వాగతించగలదు?

అందుకని- మానవజాతి మనుగడ కోసం, సమాజ స్థాపన, దాని పురోగతి కోసం అనివార్యమైన విషయం ఏమిటంటే ఏ మగవాని ద్వారానైతే ఒక స్త్రీ గర్భం దాల్చుతుందో, ఆ గర్భఫలితాన్ని, ఆ శిశువు సంరక్షణా భారాన్ని మోయటంలో కూడా అతను ఆమెకు సహాయకారి కావాలి. అయితే ఈ సహకారానికి అతన్ని ఒప్పించేదెలా? అతనైతే స్వతహాగా స్వప్రయోజనాపరుడు (Selfish). మానవజాతి మనుగడకు సంబంధించినంత వరకు, ప్రకృతి నియమం ప్రకారం, స్త్రీ గర్భం దాల్చటంతోనే అతని బాధ్యత తీరిపోతుంది. ఆ తరువాత ఆ బాధ్యత లేక భారం స్త్రీని పట్టుకుంటుంది. పురుషునికి ఈ భారంతో ఎలాంటి సంబంధముండదు. ఇక లైంగిక ఆకర్షణకు సంబంధించి చెప్పాలంటే ఇదే స్త్రీని అంటిపెట్టుకొని ఉండమని అదేమి ప్రేరేపించదు. లైంగిక ఆకర్షణకు కావలసింది వ్యతిరేక లింగం. అందుకని అతను తలుచు కుంటే ఈమెను కాదని రెండవ స్త్రీతో, రెండవది కాదని మూడవస్త్రీతో సంబంధం ఏర్పరుచుకుంటాడు. ప్రతిచోట విత్తనాన్ని వెదజల్లుతూపోతాడు. అందుకని ఈ విషయం అతని ఇష్టాయిష్టాలపై వదిలిపెడితే అతను సంతోషంగా ఎందుకని ఈ భారాన్ని, ఈ బాధ్యతను మోయటానికి సంసిద్ధుడవు తాడు. తన కష్టార్జితాన్ని ఆ స్త్రీ, ఆ శిశువుపై వెచ్చించటానికి అతని వివశున్ని చేసే శక్తి ఏది? ఇంకొక అందమైన యువతితో సంబంధం ఏర్పరుచుకోక, కడుపుబ్బిఉన్న ఈ స్త్రీని

అంటుపెట్టుకుని ఎందుకుంటాడు? పనికిరాని ఒక మాంసపు ముద్దపై ఎందుకు తన కష్టార్జితాన్ని వెచ్చిస్తాడు. అనవసరమైన, అసందర్భమైన అతని కేకలకు తన మధురమైన నిదురను పోగొట్టుకుంటాడు? ఈ చిన్ని తుంటరి ద్వారా ఇంట్లోనున్న ఖరీదైన వస్తువుల్ని నష్టపడుతూ ఎందుకు చూస్తుంటాడు? ఇంట్లో అంత మలినాన్ని వ్యాపింపజేస్తూ, ఎవరి మాటను ఖాతరు చేయని ఈ చిన్నారి చేష్టలకు అతనెందుకూరుకుంటాడు.

ఈ సమస్యకు పరిష్కారం కొంతవరకు ప్రకృతే ఏర్పాటు చేసింది. స్త్రీకి అందచందాలు, మాటల్లో తీయదనం, మృదుత్వం, హృదయాలను అకట్టుకొనే శక్తి, ప్రేమ కోసం త్యాగం, బలిదానం చేసే యోగ్యతల్ని ప్రసాదించింది. ఈ అయుధాలతో పురుషునిలో ఉండబడిన వ్యక్తిగత మరియు స్వప్రయోజనా పరత్వాన్ని జయించి, తనవానిగా చేసుకోగలగాలని ప్రకృతి ఉద్దేశం. అంతేకాక శిశువులో కూడా ఒక విచిత్రమైన ఆకర్షణాశక్తిని, తనవైపు లాక్కునే గుణాన్ని సృజించటం జరిగింది. తద్వారా బాధాకరమైన, నష్టదాయకమైన మరియు అమాయకత్వంతో కూడిన అతని చర్యల్ని సహిస్తూకూడా తల్లిదండ్రుల్ని తన ప్రేమలో బంధించి ఉంచగలుగుతాడు. అయితే కేవలం వీటిమూలంగానే మానవుడు ఎన్నో సంవత్సరాల వరకు నష్టాన్ని, కష్టాన్ని సహిస్తూ త్యాగం చేస్తూ తన నైతికమైన, ప్రకృతి సహజమైన, సాంఘిక పరమైన బాధ్యతల్ని నెరవేర్చ గలడా? ఎందుకంటే అతని చిరకాల శత్రువు అయిన 'షైతాన్' అతన్ని వెన్నంటి ఏ కొద్ది పొరపాటు జరిగినా అతని ప్రకృతి సహజమైన మార్గంనుండి తప్పించటానికి పొంచి ఉన్నాడు. అతని వద్ద సర్వకాలాల, సర్వ తరాల ప్రజల్ని మోసగించటానికి రకరకాల సిద్ధాంతాలు, ప్రలోభాలతో కూడిన అంబులపొది ఉంది.

ఇది కేవలం ధార్మిక మహాత్యం అనుకోండి! అది మానవున్ని స్త్రీపురుషులిద్దరిని తన జాతి మరియు సమాజం కోసం త్యాగం చేయటానికి సంసిద్ధం చేస్తుంది. ఈ స్వార్థపరుడైన పశువుని, మానవునిగా తీర్చిదిద్ది, త్యాగానికి పురిగొల్పుతుంది. దైవం ద్వారా పంపబడిన ఆ పుణ్యపురుషులు, ఆ ప్రవక్తలే

ప్రకృతి ఉద్దేశాన్ని క్షుణ్ణంగా అర్థం చేసుకొని స్త్రీ పురుషుని మధ్య సంబంధం, సామాజిక సహకారానికి అపురూపమైన విధానం 'వివాహాన్ని' పరిచయం చేశారు. వీరి బోధనలు, ఆదేశాల మూలంగానే ప్రపంచంలోని ప్రతిజాతిలో, భూగోళంలోని ప్రతి ప్రాంతంలో వివాహ సంప్రదాయం ఏర్పడింది. వీరు వ్యాపింపజేసిన నైతిక సూత్రాల ద్వారానే మానవునిలో ఈ బాధ్యతను నెరవేర్చటంలో వచ్చే కష్టనష్టాలను భరించే అధ్యాత్మిక యోగ్యత జనిచింది. ఇదే కనుక లేకపోతే తల్లిదండ్రులకు మించిన శత్రువు ఒక శిశువుకు వేరెవ్వరూ ఉండేవారు కాదు. వారు ఏర్పరిచిన సామాజిక సూత్రాల మూలంగానే కుటుంబ వ్యవస్థ ఉనికిలోకి వచ్చింది. యువతీ, యువకుల్ని బాధ్యతాయుతమైన సంబంధం ఏర్పరుచుకోవటానికి మరియు పరస్పర సహాకారం కోసం ఈ వ్యవస్థే ఈ పద్ధతులే తన పట్టులో గట్టిగా బిగించి ఉంచింది. ఇదే కనుక లేకపోతే యవ్వనపు తీవ్రమైన శారీరక కోరికలు, ఎలాంటి బాహ్యానియమాలు, అంక్షలు లేకుండా కేవలం నైతిక బాధ్యతల భావనలతో కట్టడి కాజాలవు. వారిని అంక్షలు లేని కామకార్యకలాపాలకు పాల్పడకుండా అపజాలవు. కామోద్రేకం ఖుద్దుగా సామాజిక శత్రువు (Anti Social). ఇది స్వార్థపరమైన, వ్యక్తిపరమైన మరియు విశృంఖలత్వంతో కూడుకున్న క్షణిక ఉద్రేకం. ఇందులో నిలకడలేదు. ఇది బాధ్యతనెరుగదు. ఇది కేవలం తాత్కాలిక సుఖం కోసం ప్రేరేపిస్తుంది. ఈ భూతాన్ని బంధించి, దీన్ని సామూహిక జీవితం కోసం నిలకడ, సహనం, కష్టం, త్యాగం, బాధ్యత మరియు నిరంతర శ్రమతో కూడిన జీవితం కోసం దీని సేవలు వినియోగించటం మామూలు విషయం కాదు. ఈ భూతాన్ని ఒక పద్ధతి ప్రకారం బంధించి దానిలోని తుంటరితనాన్ని, విశృంఖలత్వాన్ని లాక్కుని, సామూహిక జీవన వ్యవస్థ నిర్మాణానికి అనివార్యమైన స్త్రీపురుషుల నిరంతర శ్రమ మరియు పరస్పర సహాయసహకారాల పరిధిలో బంధించి ఉంచగలిగిన మహత్తర రూపం వివాహ చట్టం, కుటుంబ వ్యవస్థ. ఈ వ్యవస్థ, ఈ చట్టమే కనుక లేకపోతే మానవ సమాజ ఉనికే సమాప్తమైపోతుంది. మానవులు,

పశువుల్లాగా మెదలటం మొదలెడుతారు. చివరికి మానవజాతి ఉనికే ప్రపంచం నుండి నామరూపాల్లే కుండా నశించిపోతుంది.

అందుకని లైంగిక ఆకర్షణను, విశృంఖలత్వం మరియు విపరీత ధోరణుల నుండి ఆపేసి, దానికి స్వాభావికమైన మరియు సంతృప్తికరమైన-ఖుద్దుగా ప్రకృతి కోరుకునే మార్గాన్ని చూపించాల్సి ఉంది. అదేమిటంటే స్త్రీపురుషుల మధ్య శాశ్విత సంబంధాన్ని ఏర్పరిచే వివాహ వ్యవస్థ. తద్వారా కుటుంబ వ్యవస్థకు పునాది ఏర్పాటు కావాలి. సమాజమనబడే బృహత్తర ఫ్యాక్టరీకి అవసరమయ్యే కార్యకర్తలు, ఈ కుటుంబమనబడే చిన్న కార్ఖానా నుండి లభ్యమవుతారు. యువతీయువకులు యుక్తవయస్కులు కాగానే, సమాజఫ్యాక్టరీ పర్యవేక్షకులు సముచితమైన జతలను ఏర్పాటు చేయటానికి తమంతట తామే ఆలోచింప మొదలెడతారు. అత్యంత సముచితమైన, యోగ్య మైన మరియు అనుకూలమైన జంటలను ఏకంచేసి, తద్వారా పూర్వం కన్నా ఇంకా మంచి కార్యకర్తలను సమాజానికి అందించాలని వారు కోరుకుంటారు. ఈవిధంగా ఏ తరం అయితే బయటపడుతుందో, దాన్ని హృదయపూర్వకంగా, అన్నివిధాల తీర్చిదిద్ది, ఉత్తమమైన పౌరునిగా యోగ్యమైన కార్యకర్తగా రూపొం దించాలని సమాజంలోని ప్రతి వ్యక్తి తన వంతు కృషి చేస్తాడు. ప్రపంచంలోకి వచ్చి కళ్ళు తెరవగానే ఒక శిశువుకు కుటుంబ పరిధిలో ప్రేమ, వాత్సల్యం, శ్రేయం మరియు తర్ఫీదుకు సంబంధించి ఎలాంటి వాతావరణం లభిస్తుం దంటే అదతని పురోగవృద్ధికి అమృతంగా పనిచేస్తుంది. వాస్తవం చెప్పాలంటే ఒక శిశువుకు కేవలం కుటుంబ వ్యవస్థలో మాత్రమే అమితంగా ప్రేమించ టమే కాదు, తమకన్నా ఉన్నతునిగా, తమకన్నా యోగ్యునిగా తీర్చిదిద్దాలనే ప్రగాంఢవాంఛ ఉన్న దగ్గరి బంధువులు లభ్యమవుతారు.

ప్రపంచంలో కేవలం తల్లిదండ్రులు మాత్రమే తమ సంతానం తమ కన్నా ఉన్నతస్థాయికి చేరాలని, అన్నివిధాల తమకన్నా మేలైన, శ్రేష్టమైన స్థితిలో ఉండాలని హృదయపూర్వకంగా కోరుకుంటారు. ఈ కోరిక, ఈ వాంఛ ప్రతి తల్లిదండ్రుల్లోనూ సహజంగానే ఉంటుంది. అందుకని వారు అనాలోచితం

గానే, తెలియకుండానే రాబోయే తరాన్ని ప్రస్తుత తరంకన్నా మేలైనదిగా తీర్చిదిద్ది మానవ సమాజ వికాసానికి తోడ్పడుతుంటారు. వారి ఈ ప్రయత్నంలో స్వార్థమనే పదానికి స్థానమే లేదు. వారు తమ కోసం ఏదీ కోరుకోరు. వారు కేవలం తమ బిడ్డ శ్రేయాన్ని మాత్రమే కోరుకుంటారు. అతను యోగ్యుడుగా, సఫలీకృతుడై బయటపడితే అదే తమ కష్టానికి ప్రతిఫలంగా వారు భావి స్తుంటారు. ఇలాంటి శ్రేయోభిలాషులైన కార్యకర్తలు (Labourers) ఇలాంటి నిస్వార్థులైన సేవకులు (Workers), కుటుంబ వ్యవస్థని కాదని ప్రపంచంలో బయట ఎక్కడ దొరుకుతారు? మానవ సంతతి కోసం, ప్రతిఫలం కోరని సేవను చేస్తూ తమ సమయాన్ని, తమ సుఖాన్ని, తమ శక్తిసామర్థ్యాల్ని, తమ కష్టార్జితాన్ని సర్వస్వాన్ని ధారబోసి ఈ బాధ్యతను నెరవేర్చేవారు వేరెవరుంటారు? తమ కష్టఫలాల్ని తాము కాక, వేరొకరు అనుభవిస్తారని తెలిసికూడా ఈ త్యాగానికి సిద్ధపడేవారు ఇంకెక్కడుంటారు? ఇతరుల కోసం యోగ్యులైన కార్యకర్తల్ని అందించామనే తృప్తి తప్ప ఇంకేమి కోరని త్యాగశీలులు ఇంకెంద రుంటారు? ఇంతటి పవిత్రమైన మరియు మహోన్నతమైన 'వ్యవస్థ' మానవత్వంలో వేరేదైనా ఉందా?

ప్రతి సంవత్సరం మానవ సంతతికి, తన ఉనికికోసం, తన సమాజ నిరంతర పురోగవృద్ధికోసం, స్వచ్ఛందంగా తమ పూర్తి సంతృప్తితో ఈ బాధ్య తను నెరవేర్చటానికి తమనుతాము సమర్పించుకొనే ఇలాంటి కార్యకర్తలు లక్షలాది, కోట్లాది సంఖ్యలో అవసరమై ఉంటారు. వారు ఈ బాధ్యతను తీర్చుటయే కాక, మున్ముందు ఇలాంటి కార్యకర్తల్ని సమాజానికి అందించ టానికి కూడా పునాది వేస్తారు. బృహత్తరమైన ప్రపంచమనబడే ఈ ఫ్యాక్టరీ, ఇదేవిధంగా నడువ గలుగుతుంది. ఇదేవిధంగా ముందుకు సాగగులుతుంది. ఇలా నడవటానికి, ముందుకు సాగటానికి ఇలాంటి నిరంతర సేవచేసే కార్య కర్తలు ముందుకు వచ్చి తమ తరువాత తమ స్థానాన్ని పూరించే తమకన్నా యోగ్యులైన కార్యకర్తల్ని అందిస్తూ పోతున్నారు. ఒకవేళ కొత్త కార్యకర్తల

నియామకం లేక బర్తీ ఆగిపోయి పాత కార్యకర్తలు ప్రకృతి సహజంగానే అశక్తులై తొలిగిపోతూ ఉంటే, యోగ్యులైన కార్యకర్తలు లేక కార్మికులు క్రమక్రమంగా తగ్గుతూపోతే చివరికి ఒకరోజు ఈ ప్రపంచమనబడే కర్మాగారం మూతబడక తప్పదు. దీని అందచందాలు, దీని సౌందర్యం, దీని కార్యకలాపాలు అంతెందుకు దీని ఉనికే ప్రశ్నార్థకంగా మారిపోతుంది. అందుకని సమాజమనబడే ఈ మిషనును నడుపుతున్న ప్రతి మనిషి, ప్రతి కార్యకర్త తను బ్రతికినన్నాళ్ళు దీనిని నడుపుతూ పోవటమే కాదు, తన తరువాత ఈ కార్య భారాన్ని, ఈ మెషిన్‌ను నడపటానికి తన స్థానాన్ని పూరించటానికి యోగ్యులైన తనలాంటి కార్యకర్తల్ని అందించటం కూడా అతని అనివార్యమైన బాధ్యత అవుతుంది.

ఒకవిధంగా చూస్తే, 'వివాహ'మనేది లైంగికవాంఛను తీర్చుకునే, తృప్తి పరిచే ఏకైక మరియు సర్వాంగీకృతమైన పద్ధతి మాత్రమే కాదు, ఇదొక సామాజిక బాధ్యత కూడాను. ఇది వ్యక్తిపై సమాజానికున్న స్వాభావిక హక్కు. అందుకని వివాహం చేసుకోవటం, చేసుకోకపోవటం అనే స్వేచ్ఛ వ్యక్తికి ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను ఇవ్వటం జరుగరాదు. ఎవరైతే సముచిత కారణం లేకుండా వివాహానికి అంగీకరించరో వారు సమాజానికి పరాన్నభుక్కులు (Parasites). ఇంకా మాట్లాడితే సమాజద్రోహులు, సమాజ దోపిడీగాండ్లుగా పరిగణింపబడాలి. ఈ భూమిపై కళ్ళు తెరిచిన ప్రతి మనిషి, భూమిపై మొదటి శ్వాసపీల్చినప్పటి నుండి యవ్వనదశకు చేరేవరకు, సమాజం సమకూర్చిన లెక్కలేనన్ని వనరుల నుండి, వ్యవస్థలనుండి, కట్టుబాట్లనుండి, ఆచార వ్యవహారాల నుండి లాభపడుతూ వచ్చాడు. గడిచిన తరాలు కఠోర శ్రమ, ప్రయాసలకోర్చి ఏర్పరిచిన వ్యవస్థల ద్వారా అతను బ్రతికి ఉండటానికి, పెరగటానికి వృద్ధీ వికాసాలు చెంది పరిపూర్ణ మానవునిగా మారటానికి లెక్కించనలవిగాని విధాలుగా లాభపడ్డాడు. ఈ మధ్యకాలంలో అతను సమాజం, దాని వ్యవస్థల నుండి తీసుకోవటం, గ్రహించటమే కాని సమాజానికి అతనేమి ఇవ్వలేదు. లోపపూరిత మైన, అసంపూర్ణమైన అతని శక్తుల్ని పరిపూర్ణం చేయటానికి,

అభివృద్ధి పరచటానికి సమాజం తన వద్దనున్న సర్వశక్తుల్ని, సర్వవనరుల్ని, సర్వ సంపదను అతనిపై ధారపోసిందెందుకు? అతను యోగ్యుడయి సమాజానికి అవసరమైన సేవలు అందిస్తాడనే ఆశతోనే కదా! కాని అతను పెరిగి పెద్దవాడై తన కోసం వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛ మాత్రమే కోరటం కాదు, తన ఐహిక వాంఛల్ని, లైంగిక వాంఛల్ని మాత్రమే పూర్తి చేసుకుంటానని, ఆ కోరికలు తీర్చుకోవటం ద్వారా ఉత్పన్నమయ్యే ఫలితాలను, బాధ్యతల్ని మాత్రం నెరవేర్చనని మొండికేస్తే అది సమాజంపట్ల తీరని ద్రోహం కాదా? అతని జీవితంలోని ప్రతి ఘడియ అన్యాయంతో ఉంటుంది. ఆ సమాజంలో జ్ఞానమే కనుక ఉంటే అలాంటి వ్యక్తుల్ని జెంటిల్‌మన్‌గా, గౌరవప్రదమైన లేడీగా కాకుండా దోపిడీదారుగా, మోసగానిగా గుర్తించాలి. మనం కోరినా కోరకపోయినా మనకు ముందు తరాల వారు సమకూర్చిపోయిన సంపద, వనరులకు మనం వారసులమయ్యాం. అందులోనుండి అనుభవించే, మనమీ స్థితికి ఎదిగాము. సహజసిద్ధంగా మన వరకు చేరిన ఈ సంపద, ఈ వారసత్వ లక్ష్యాలను నెరవేర్చటం, నెరవేర్చక పోవటంలో మనం స్వాతంత్రులమని ఎలా వాదించగలము? మానవ సంతతికి చెందిన ఈ సంపద లేక సంస్కృతికి వారసత్వం వహించే తరాన్ని అందించటం, అందించక పోవటం మన ఇష్టాయిష్టాలమీద ఆధారపడుందని ఎలా అనుకోగలుగు తాము? ఏవిధంగా గత తరాలు మనల్ని సంస్కరించి, సమాజానికి అందించాయో, అదేవిధంగా మన తరువాతి తరాలను సమాజానికి అందించటం అందించక పోవటం నా ఇష్టమని ఎలా చెప్పగలం?

3. లైంగిక విశృంఖలత్వంపై కట్టడి

వివాహం, కుటుంబ వ్యవస్థలు తప్ప ఇతర అన్నిరకాల లైంగిక సంబంధాల ద్వారాలను కఠినంగా మూసివేయక తప్పదు. ఈ ద్వారాలు మూసివేయకపోతే వివాహం, కుటుంబ వ్యవస్థల సహజ లక్ష్యాలు నెరవేరవు.

ప్రాచీన అజ్ఞానకాలపు మాదిరిగానే ఆధునిక అజ్ఞాన కాలంలో కూడా అనేకమంది వ్యభిచారాన్ని లేక అక్రమ సంబంధాన్ని ఒక సహజసిద్ధమైన పనిగా పేర్కొంటున్నారు. వివాహాన్ని మాత్రం సమాజం రుద్దిన కృత్రిమ కార్యంగా, అదనపు భారంగా భావిస్తున్నారు. వారి ఆలోచన ఏమిటంటే ప్రకృతి మేకకోసం మేకపోతును, ఆడ కుక్క కోసం మగకుక్కను ఎలా సృష్టించిందో అదేవిధంగా స్త్రీని పురుషుని కోసం, పురుషున్ని స్త్రీకోసం పుట్టించింది. అందుకని కోరిక కలిగినప్పడు, అవకాశం చిక్కినప్పుడు, పరస్పరం అంగీకారం కుదిరినప్పుడు పశువులు తమ లైంగిక కోరికలు ఎలా తీర్చుకుంటాయో అదేవిధంగా స్త్రీ పురుషులు ఇద్దరూ తమ లైంగిక కోరికల్ని తీర్చుకోవడం తప్పు లేదని వారి అభిప్రాయం. కాని ఇది మానవనైజానికి పూర్తిగా విరుద్ధమైన వివరణ. వీరు మానవున్ని కేవలం ఓ పశువుగా గుర్తించారు. అందుకని వీరు 'స్వాభావికమైన' అనే పదం వాడినప్పుడు వారి దృష్టిలో పశుస్వభావమే ఉంటుంది తప్ప మానవ స్వభావం ఉండదు. పైకి కనబడే ఏ లైంగిక సంబంధాన్ని వీరు స్వాభావికమైన దంటారో అది పశువుల కోసమైతే నిస్సందేహంగా స్వాభావికమైనదే. కాని మానవుని కొరకైతే ఎంతమాత్రం స్వాభావికమైనదికాదు. ఇది మానవ స్వభావానికి విరుద్ధం మాత్రమే కాదు, వాటి అంతిమ ఫలితాల దృష్ట్యా మానవ స్వభావంలో కొద్దిపాటిగానున్న పశుస్వభావానికి కూడా విరుద్ధంగా మారిపోతుంది. మానవుని లోని సహజసిద్ధమైన మానవత్వం, కొద్దిపాటి పశుత్వం విడదీయదగిన రెండూ వేర్వేరుగా అంశాలు కావు. వాస్తవం ఏమిటంటే ఒకే అస్తిత్వంలో ఈ రెండూ కలిసి ఒక వ్యక్తిత్వాన్ని ఉనికిలోకి తెస్తాయి. ఈ రెండిటి లక్ష్యాలు పరస్పరం ఎలా పెనవేసుకుపోతాయంటే, ఒకదాని లక్ష్యాన్ని తృణీకరిస్తే వేరొకదానిలక్ష్యం కూడా దానంతటదే నిర్వీర్యమైపోతుంది.

అక్రమ సంబంధంలో మానవుడు తనలోని పశువాంఛను లేక పాశవిక స్వభావ లక్ష్యాన్ని నెరవేరుస్తున్నానని భావిస్తాడు. వివాహ బంధం ద్వారానైనా

లేక వివాహేతర బంధం ద్వారానైనా, ఉత్పత్తి, జాతి ఉనికి అనే లక్ష్యం కేవలం లైంగిక సంబంధం ద్వారానే నెరవేరుతుంది. అయితే ఇంతకుముందు, పైన మేము వివరించిన విషయాలను మరోసారి మననం చేసుకోండి.

వ్యభిచారం మానవుని స్వాభావిక ఉద్దేశాన్ని ఏవిధంగా నష్టపరుస్తుందో, అతని పాశవిక స్వాభావిక ఉద్దేశాన్ని కూడా నష్టపరుస్తుంది. మానవ స్వభావం లైంగిక సంబంధంలో నిలకడ, స్థిరత్వాన్ని కోరుతుంది. తద్వారా తల్లిదండ్రు లిద్దరూ కలిసి శిశువును పోషించాలని ఒక సుదీర్ఘకాలం వరకు పురుషుడు పిల్లలవానికే కాదు, వాని తల్లికి కూడా పోషకునిగా ఉండాలని కోరుతుంది. ఒకవేళ ఈ శిశువు తన కుమారుడేనని పురుషునికి గట్టి నమ్మకం ఏర్పడకపోతే అతను తన సంపదను, కష్టార్జితాన్ని ఆ బాలుని కోసం ఎందుకు వెచ్చిస్తాడు? ఆ తరువాత తన వారసునిగా ఎందుకంగీకరిస్తాడు? అదేవిధంగా ఒక స్త్రీకి తను గర్భం దాల్చిన తరువాత తనను, తనకు పుట్టబోయే బిడ్డను ఈ పురుషుడు సాకుతాడని గట్టి నమ్మకం కలగనంత వరకు ఆ పురుషుని వద్దకు ఎందుకు వెళుతుంది? ఒకవేళ వెళ్ళినా, అతని ద్వారా గర్భమెందుకు దాల్చుతుంది? నవమాసాల బరువును ఎందుకు మోస్తుంది? ఒక శిశువు పోషణలో అతన్ని విద్యాసంస్కారాల రీత్యా తీర్చిదిద్దటంలో తల్లిదండ్రులిద్దరి సహకారం లేకుండా ఆ శిశువు సంస్కారపరంగానే కాక, మానసిక, నైతిక, ఆర్థిక పరిస్థితి దృష్ట్యా కూడా సమాజం సంతోషంగా స్వీకరించేస్థాయికి ఎదగలేడు. యోగ్యుడైన కార్యకర్తగా సమాజానికి పనికిరాడు. ఇవన్నీ కూడా మానవనైజం కోరే లక్ష్యాలు. ఈ లక్ష్యాలను గమనించకుండా కళ్ళు మూసుకొని కేవలం పశువుల్లాగా స్త్రీపురుషులు తాత్కాలిక సంబంధం ఏర్పరుచుకుంటే అదికూడా పాశవిక స్వభావం (అనగా పుట్టుట, జాతి పరంపర) లక్ష్యాలను పాడు చేస్తుంది. ఎందు కంటే ఈ క్షణిక ఉద్రేక సమయంలో జననం, జాతి పరంపర అనే లక్ష్యాలపై వారి దృష్టి ఉండదు. ఆ సమయంలో వారి మధ్య లైంగిక సంబంధం కేవలం

లైంగికవాంఛ తీర్చుకోవటం, కామాగ్ని చల్లార్చుకొని తృప్తిపడటం వరకే పరిమితమై ఉంటుంది. ఇది ప్రకృతి లక్ష్యాలకు వ్యతిరేకం.

ఆధునిక అజ్ఞాన ధ్వజవాహకులకు పై అంశంలోనున్న బలహీనత తెలియనిది కాదు. అయితే ఈ బలహీనతను కప్పిపుచ్చుకోవటానికి వారు ఇంకొక తర్కాన్ని జోడిస్తారు. సమాజంలోని ఇద్దరు వ్యక్తులు పరస్పరం కలుసుకొని కొన్ని క్షణాలు సుఖసంతోషాల్లో గడిపితే సమాజానికి వచ్చే నష్టం ఏమిటని; ఆ ఇద్దరిలో ఒకరిపై బలాత్కారం లేక మోసం జరిగితే తప్ప సామాజిక సమస్య ఎందుకు ఉత్పన్నమవుతుందని వారు వాదిస్తారు. ఇవేమీ లేనప్పుడు ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య లైంగిక తృప్తి కోసం జరిగే కార్యకలాపంలో జోక్యం చేసుకోవటానికి సమాజానికి ఉన్న హక్కేమిటని, ఇలాంటి వ్యక్తిగత, ప్రైవేట్ వ్యవహారాల్లో కూడా సమాజం జోక్యం చేసుకుంటుంటే ఇక ప్రజల వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛకు అర్థం లేకుండా పోతుందని వారు అంటారు.

వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛ అనే సిద్ధాంతం పందొమ్మిదవ శతాబ్దంలో ఉనికిలోకి వచ్చిన అజ్ఞానభావనల్లో ఒకటి. జ్ఞానం, పరిశోధనలకు సంబంధించిన మొదటి కిరణం ఉదయించగానే ఇలాంటి సిద్ధాంతపు చీకట్లు పటాపంచలైపోతాయి. ఏ కొంచెం ఆలోచించినా సామూహిక జీవితంలో ఈ వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛకు ఎలాంటి స్థానం లేదని వెంటనే తెలిసిపోతుంది. మానవ సమూహంలోని ప్రతి వ్యక్తి జీవితం ఇతర అనేకమంది వ్యక్తులతో ముడిపడి ఉంటుంది. ఒక వ్యక్తి ఇతరులపై ప్రభావం వేయుటమే కాకుండా, అతను కూడా ఇతరులతో ప్రభావితమవుతాడు. ఈ సంబంధాల్లో ఒక మనిషి వ్యాక్రియల ప్రభావం కేవలం తనవరకే పరిమితమై ఉండజాలదు. అందుకని ఒక వ్యక్తి ద్వారా జరిగే ఎలాంటి పనైనా అది అతని వరకే పరిమితమైనదని, వ్యక్తిగతమైనదని ఎంతమాత్రం చెప్పలేము. ఏదో ఒకరూపంలో ఏదో ఒక కారణంతో సమాజంపై ప్రభావం వేయని వ్యక్తిగత చర్య గురించి మనం ఆలోచించనైనా ఆలోచించ లేము. చివరికి మన మనోమస్తిష్కాల్లో దాగి ఉన్న భావనలు సైతం మన